

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 21

El president

Reprenem...

Projecte de llei

d'acollida de les persones immigrades i les retornades a Catalunya
(tram. 200-00063/08) (continuació)

seguidament, el punt sisè de l'ordre del dia i tocava fer el torn en contra, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, a l'il·lustre senyor Pere Bosch. Estàvem en el debat de la Llei d'acollida de les persones immigrades i les retornades a Catalunya.

(Pausa.)

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats. Bé, probablement, a la situació actual podríem aplicar aquella frase que va pronunciar Fray Luís de León, al segle XVI, després de retornar a les classes a la Universitat de Salamanca, quan va pronunciar allò de «com dèiem ahir». L'única diferència és que, així com Fray Luís de León va haver de patir quatre anys de captiveri per culpa del Tribunal de la Inquisició, els diputats i diputades que hem sentit, aquest dematí, abans de dinar, alguna intervenció –principalment, la intervenció de Ciutadans, després m'hi referiré–, hem patit una digestió, jo no diria tan dura com una tortura del Tribunal de la Inquisició, però que Déu n'hi do –Déu n'hi do– el que hem hagut de sentir.

Probablement, el colofó final ha estat la paraula que ha pronunciat el senyor Domingo –veig que no m'està sentint, perquè està trucant, en aquests moments–, quan enfilava el retorn al seu escó, que ha dit una frase, que jo crec que, en aquesta cambra, no s'hauria de pronunciar; diu: «Estem aprovant una llei nazi».

Home, que un diputat del Parlament de Catalunya, escollit per aquest Parlament, hagi pronunciat una frase d'aquest tipus significa dues coses. Una de dues, o no ha llegit el contingut de la llei, cosa que jo crec que #, després de rebatre algunes argumentacions, poques, perquè, bàsicament, el partit de Ciutadans s'ha fonamentat en una única argumentació, cosa que tampoc representa cap tipus de novetat. Bé, dic el partit de Ciutadans o els diputats del partit de Ciutadans, perquè jo crec que el seu grup parlamentari haurien de fer un canvi de denominació. Fa uns dies, fa alguns mesos, vostès eren el partit, diguem-ne, lingüístic, el partit que només s'ocupava de la llengua. Avui, probablement, podríem dir que són el partit «de la marca blanca», per allò de l'oferta de dos en u o de tres en u, perquè vostès, dues o tres persones i cadascú explica la seva. El que passa que, amb aquest tema, han tingut, probablement, més coincidència que en altres intervencions.

En tot cas, intentaré rebatre algun dels arguments que s'han esgrimit per intentar destinar el màxim de temps possible a plantejar els aspectes positius, que en té, i molts, i ho faré des d'una perspectiva transversal, aquesta Llei d'acollida a què avui donarem entrada –perquè li donarem entrada, perquè els grups que donem suport al Govern, i estic convençut també que el principal grup de l'oposició rebutjarem aquestes esmenes a la totalitat–, per dedicar, ho repeteixo, el màxim de temps possible a fer un anàlisi, des d'una perspectiva transversal, però no reproduïm molts dels arguments que ha comentat la consellera d'aquest projecte de llei.

A veure, intentant sintetitzar els arguments que han esgrimit els grups de l'oposició, jo crec que en podríem explicar diversos.

Argument número 1 que s'ha anat repetint. En definitiva, la fragilitat de les crítiques, perquè, tot i que el senyor López Rueda ha intentat fer una certa crítica en profunditat, ha anat # i, per tant, el to ha estat bastant diferent del to que ha argumentat el Grup de Ciutadans, no deixa que, en base a l'avaluació dels seus arguments, en cap cas, se'n pot deduir, se'n pot argumentar, al nostre entendre, una esmena a la totalitat; en tot cas, esmenes parcials, però, ho repeteixo, en cap cas una esmena a la totalitat.

Fins i tot en el cas del Grup de Ciutadans, com que els seus discursos s'han centrat exclusivament en un article –ja té bastant de mèrit també de destinar els minuts que li

han correspost, que, si no vaig errat, han estat deu, a un únic article, a l'article 9, que és el que parla, com no podria ser d'altra forma, de la llengua— també, si m'apuren, vostès podrien recórrer a una altra via, a la via de l'esmena a l'articulat. Suposo que hi recorreran, però, ho repeteixo, em sembla que la seva opció, avui, ha estat certament fràgil.

Segon element que, al meu entendre, també es dedueix de les seves intervencions, és la fragilitat i els prejudicis que amaguen les seves intervencions.

Mirin, jo vaig tenir l'oportunitat, igual que alguns dels altres diputats en aquesta cambra, de participar, l'any 2006, en una xerrada, en una taula rodona organitzada per la conselleria d'Acció Social i Ciutadania al voltant de la Llei d'acollida. En aquesta xerrada es parlava de diferents experiències, a nivell mundial, en processos d'acollida.

En aquella ocasió, vaig tenir oportunitat de compartir amb el senyor Antonio Robles — ara ja no forma part del seu grup parlamentari, però suposo que poden recollir el testimoni de les seves afirmacions—..., vaig tenir oportunitat de debatre amb el senyor Antonio Robles i el senyor Antonio Robles, en aquell moment, recordo textualment —i, si no, tenim les actes aquí, doncs, d'aquelles jornades—, va afirmar que la Llei d'acollida era una llei dolenta i que el que volia era nacionalitzar —lògicament, des d'un punt de vista català, perquè vostès la nacionalització només la contemplen des d'un punt de vista català, l'espanyola no la saben veure o no la volen veure—, que era un intent de nacionalitzar aquest país.

Però, és clar, el més curiós no és això, el més curiós és que, en aquells moments —i, després, m'ho va comentar el secretari d'Immigració—, el senyor Antonio Robles no tenia el text de la llei. O sigui, per tant, estava parlant d'una cosa que no coneixia.

Vostès hereten el mateix que feia el senyor Antonio Robles, perquè vostè, avui, la diputada de Ciutadans, ha citat textualment que no es fien del desenvolupament reglamentari de la llei i que, per tant, ja donen per suposat que el Govern, com que està perfectament obsessionat en nacionalitzar aquest país, doncs, reglamentàriament, el que farà és anar en aquesta direcció que vostès pressuposen.

Per tant, el segon element són els prejudicis.

El tercer element, que això és molt característic tant de vostès com del Partit Popular, és la utilització partidista del fenomen de la immigració. Vostès juguen amb la immigració dels anys seixanta i setanta d'aquest país, però també juguen amb la immigració, el que passa, que no hi poden jugar amb la mateixa opció, perquè no tenen dret a vot, malauradament, juguen també amb l'última onada migratòria.

I vostè citava, el senyor Domingo, si no vaig errat, una frase del senyor López Bulla; jo li vull citar una altra frase, i em sembla que vostè s'hi veurà perfectament retratat, després li diré l'autor. Diu: «Afortunadament per a tots nosaltres i, sobretot, per a la cohesió social de Catalunya, cap dels personatges que han volgut gestionar en clau monopolística aquest suposat mercat que és la immigració no ha tingut èxit.»

Això, simplement, ens diu dues coses, dues deduccions. La primera és que la nostra societat és molt més intel·ligent del que uns es pensen. I la segona és que les contradiccions..., la segona és que els fets ens posen al descobert que, probablement, aquells que han intentat gestionar la immigració sota la perspectiva de la manipulació són menys espavilats del que ells mateixos es consideren.

El llibre li recomano, acaba de sortir al mercat, faig propaganda d'aquest llibre, perquè, a més a més, és una radiografia perfecta del que és el seu partit polític, perfecte: l'intent d'utilitzar un tema que hauria de ser per a tots, jo no dic «sagrat», però gairebé sagrat.

I, en certa forma, entenem perquè vostès, en el seu moment, no varen signar el Pacte nacional per la immigració. Doncs, miri, no el van signar per moltes coses, però no el van signar també per una cosa essencial que hem d'atribuir al Grup del Partit Popular –i em sap greu, perquè no era el mateix representant que, en aquests moments, ha fet la defensa de l'esmena a la totalitat. No el varen signar, perquè, entre altres coses, deia que els grups polítics signaríem un pacte, un compromís de no-utilització partidista de la immigració, i vostès, amb això, no hi poden, no ho saben; vostès necessiten utilitzar la immigració.

A vostès tan se'ls en dóna el tema de la cohesió social d'aquest país o de la fragilitat que pugui haver-hi. Vostès el que volen és, lògicament, utilitzar aquest tema.

Hi ha un últim argument que em sembla que és transversal, i aquest encara és, al meu entendre, més preocupant, és que vostès ocupen una posició marginal, absolutament marginal. I no ho dic per la seva posició geogràfica en l'hemicicle; ho dic perquè, en definitiva, la Llei d'acollida és el resultat d'aquest document, el Pacte nacional per la immigració.

I, miri, el Pacte nacional per la immigració l'han signat entitats tan i tan perilloses, tan sospitoses de voler la nacionalització, des d'un punt de vista català, ho repeteixo, d'aquest país com per exemple Foment del Treball, evidentment que, segurament, en els estatuts de Foment del Treball deu haver-hi la idea de nacionalitzar des d'un punt de vista català el país, o la Pimec

Fitxer 63.1ple22.doc

...o UGT, o Comissions Obreres, o Unió de Pagesos, o Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya, o l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, o la Federació de Municipis, o entitats també tan sospitoses de tenir entre els seus objectius la nacionalització de Catalunya com l'Associació Catalana de Romanesos; noranta-set mil romanesos a Catalunya. O l'Associació de Residents Xinesos a Catalunya. O l'Associació de Treballadors Marroquins de Catalunya, amb 235.000 també. Totes aquestes entitats són, repeteixo, sospitoses, perfectament sospitoses –vostès els hi acaben de situar avui en la seva intervenció la llufa–, sospitoses de voler aquesta nacionalització del país.

L'altre dia, en la intervenció del president del nostre grup parlamentari parlava de centralitat, i parlava de fins a quin punt hem estat capaços com a país d'avançar i de situar el cronòmetre, i de permetre que en aquest país es pugui debatre al voltant d'aspectes fonamentals com poden ser les balances fiscals, el dèficit fiscal o també el dret a decidir. Miri, probablement seria complicat que tots plegats ens poguéssim arribar a entendre en què suposem per centralitat en molts temes. Però en el tema de la immigració, no. En el tema de la immigració, la centralitat és això. I quina curiositat: els dos grups que presenten l'esmena a la totalitat, Partit Popular i Grup de Ciutadans, no van signar el pacte. Vostès no representen avui la centralitat. Vostès avui

representen ni més ni menys que la marginalitat d'aquest país. Jo els convidaria –sobretot convidaria el Partit Popular, el qual tinc més esperances de salvació, si m'ho permet, que no [#] el Grup de Ciutadans, que seria difícil que puguin, que puguem reconduir-los–, que intentessin, si és possible, fer un gest. Sé que segurament a nivell de l'Estat espanyol és impossible que es puguin donar les condicions perquè es pugui signar un pacte nacional per la immigració, o que es pugui també promoure una llei d'acollida com la que hem promogut o com la que promourem en aquest Parlament. Però sí que els voldria demanar que sobretot intentessin recuperar la centralitat que havien tingut en un determinat moment i que s'afegeixin a l'acord. I ja que en la primera oportunitat, en la primera parada del tren, que va ser el Pacte nacional per la immigració, vostès no varen voler participar-hi, que hi participin també, o que intentin participar-hi en aquesta llei d'avui.

Però al marge d'aquestes consideracions globals, voldria referir-me també a alguns aspectes que vostès han comentat. I també, per què no, en el tema de la llengua catalana i la identitat. Miri, llengua catalana i la identitat; primer missatge que voldria traslladar. Ho dic perquè probablement, després de la intervenció del Partit Popular, podem deduir que aquest text és un text doncs molt i molt radical. Però resulta que, és clar, aquesta llei que vostè s'hi referia, la Llei d'integració de la Comunitat que en diu vostè Valenciana... Per cert, faig un parèntesi; mal moment per agafar-nos com a model el Govern valencià. Però en tot cas no seré jo, com a persona que té un model de nivell de Països catalans que li defugui aquesta invitació. La llei d'integració del País valencià, el que planteja ni més ni menys, que afavorir la integració en el marc de la identitat –de la identitat– de la Comunitat valenciana. Per tant, vostès el que fan en un lloc no ho apliquen a l'altre. Com sempre, ens tenen acostumats a una doble vara de mesurar.

En tot cas, a nivell de competències lingüístiques, què diu el Pacte nacional per la immigració? Ho dic perquè probablement de la intervenció d'aquest matí, sobretot de la intervenció del Grup de Ciutadans, podem arribar a la conclusió que, escolta'm, aquí només s'ensenyarà català, la llengua castellana està condemnada a la desaparició. La veritat és que resulta complicat, si vostès surten al carrer, en aquest país, sentir el castellà; ja no se'n sent. Costa. Vas al cafè i et costa trobar alguna

persona que parli en castellà. Però el que diu és exactament el que diu el Pacte nacional per la immigració. I repeteixo: totes les entitats que hi ha al darrere em sembla que són poc sospitoses de voler ni cap tipus de neteja lingüística ni de plantejar altres elements.

Per cert, faig una reflexió. Jo crec que vostès s'haurien de posar una miqueta el cronòmetre i situar-se en el carrer. Catalunya ha deixat de ser bilingüe. Catalunya és multilingüe. S'hi parlen 250 llengües. I per tant la seva obsessió pel bilingüisme, que a més no obsessió pel bilingüisme [#], és obsessió per la defensa de la llengua espanyola, haurien d'intentar també reconduir-la cap a una defensa d'aquesta polaritat que és pròpia de Catalunya.

Què diu aquest Pacte nacional per la immigració? Doncs diu que és indispensable l'ús d'una llengua que vehiculi la comunicació de tots els membres. O diu que cal potenciar la dimensió cohesionadora que ofereix l'ús públic de la llengua pròpia de Catalunya.

L'altre element que li comentava també en aquest tema de llengua. Doncs aquesta obsessió que tenen vostès sempre d'utilitzar el tema de la llengua per dividir [#]. Vostès diuen: és que en el document es menysprea el castellà. Doncs això no és veritat. El document el que diu és que la llengua, el català com a llengua comuna per a la gestió de les polítiques d'acollida i integració s'utilitzarà, i que una vegada la persona hagi assolit les seves competències bàsiques en català, si ho sol·licita expressament, i ho requereixen, se li garantirà també l'ensenyament de la llengua castellana. I això per què es fa? Doncs perquè lògicament la realitat del país, i vostès segurament –que tot i que de vegades dóna la impressió que viuen en una altra galàxia, no precisament la nostra–, la realitat del país ens demostra que en percentatges..., jo crec que no deixen cap mena de dubte, tant si estem parlant de població d'origen marroquina com si estem parlant de població d'origen romanès, sempre –sempre–, la segona llengua que s'acostuma a aprendre és la llengua catalana. I per tant, és normal que si el que volem és equilibrar la situació, el que fem és intentar potenciar el que és la llengua pròpia de Catalunya.

Però és que a més a més això sintonitza amb la major part del país. El 76 per cent dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país, segons una enquesta del Centre d'Estudis d'Opinió, l'any 2007, assenyalen que troben absolutament normal –repeteixo: els únics que no ho troben normal són vostès–, que s'utilitzi el català com a llengua pròpia del país, com a llengua vehicular.

Però en el cas del Grup de Ciutadans és que la contradicció encara és més flagrant. Perquè aparentment, a través de les seves intervencions, podríem arribar a la conclusió que vostès el que defensen és el bilingüisme. Però no. Resulta que, si mirem les declaracions per exemple que fa el seu portaveu, o un dels seus portaveus, dels seus diversos portaveus del seu Grup Parlamentari, com per exemple el senyor Domingo, en unes declaracions a Servimedia, el 2008, diu que el castellà hauria de ser la llengua d'acollida –el castellà; no el català i el castellà, el castellà hauria de ser la llengua d'acollida–, «por seguridad jurídica, para mejor prevalencia de sus derechos y para favorecer la integración en España». Aquesta és la qüestió. Vostès el que volen és aplicar el seu model de nacionalisme espanyol. I aquesta llei és una llei d'acollida. No és una llei de nacionalització d'acord amb els seus criteris. Perquè, repeteixo, darrere la seva pretensió, darrere la seva careta de ciutadania, de defensa fins i tot d'una mena d'anarquisme, el que s'hi amaga, el que s'hi amaga, és una posició absolutament retrògrada de nacionalisme espanyol. Vostès es diferencien dels nacionalistes catalans en l'adjectiu; però en una altra cosa també molt més patètica, i és que no hi ha res més patètic que un nacionalista amb un estat al darrere.

Però volia deixar el tema de la llengua i volia entrar també en alguna de les consideracions que ha fet el Grup del Partit Popular. El Grup del Partit Popular ens acusava que aquesta llei era una llei incompleta, que havíem perdut l'oportunitat de fer una llei que abastés tot el que és el procés d'acollida i d'integració. I agafava, repeteixo, com a model el model del País valencià. Repeteixo que és un mal model, perquè crec que, amb tots els respectes del món, però la Llei d'integració del País valencià no arriba ni a la sola de les sabates del que és el Pla de ciutadania i immigració. I no deixa de ser una aplicació matussera d'aquella carta o d'aquell contracte que en el seu moment va anunciar el senyor Rajoy, en plena campanya electoral, amb algunes mesures que no deixen de ser simbòliques, sense una

aplicació al darrere, i per tant com a declaracions d'intencions, i a més a més, repeteixo, amb alguns aspectes que entren clarament en contradicció amb el discurs que vostès fan.

Però és que la contradicció encara és més flagrant. Perquè vostès ens diuen: és que heu d'incorporar la integració. Però és que després se'ns queixen que la memòria econòmica d'aquesta llei és excessiva. En què quedem? Retallem? O ampliem? Se'ns queixa també que no incloem la integració, i en canvi el seu grup parlamentari manté – el grup parlamentari a Madrid –, manté un recurs d'inconstitucionalitat amb l'article 138 de l'Estatut d'Autonomia que, precisament, és el que dona més competències en aquesta matèria. O sigui, per un costat, per una porta, vostès ens estan dient que el que volen és que la Generalitat tingui el mínim de competències possibles en un tema que precisament el que volem al nostre grup parlamentari és el màxim d'ambició, i per l'altra banda ens estan demanant que la llei, que la primera llei que entra en aquest Parlament que fa referència, que regula el tema de l'acollida, ens demanen precisament que el que fem és tot el contrari.

Em queden dos, pràcticament tres minuts, i voldria fer una part més positiva. Ja m'he allargat excessivament. I voldria entrar a valorar allò que són els missatges que al meu entendre transmet aquesta llei. La consellera ha fet una anàlisi molt detallada del contingut de la llei; lògicament hi coincidim plenament, no seré jo qui la desmenteixi. Però sí que voldria fer unes lectures, si m'ho permeten, transversals dels missatges que transmet tant la llei d'acollida com també el Pacte nacional per la immigració en el seu moment. Quin és el primer? El primer és que Catalunya, per primera vegada, es reconeix com una societat d'acollida, tant en el passat com en el present. I un article precisament que forma part d'aquest llibre del qual els citava, de Jordi Sànchez, el director de la Fundació Jaume Bofill, introduïa un element que em sembla que és important, una reflexió important. Deia que en aquest país el que hem de fer és incorporar aquelles experiències vitals que formen part de bona part de les famílies d'aquest país, que tenen associada la immigració com un fenomen consubstancial a la seva realitat, incorporar-les en clau nacional. En definitiva, incorporar com un element més, pràcticament identitari, les migracions. O sigui, aquest país s'ha construït a partir de les diferents onades migratòries. I això és un element absolutament enriquidor, ho

repeteix novament, identitari, i un element que en el passat també vam haver d'assumir amb diferents condicions, totes elles dolentes. L'onada migratòria dels anys 10 i 20, l'onada migratòria dels anys 60 - 70, es van haver d'assumir no només sense estructures pròpies d'autogovern sinó a més a més amb un estat que el que volia era liquidar el país des d'un punt de vista nacional.

Què volem? Doncs el que pretenem és assumir aquesta realitat i construir una única societat. La qual cosa no vol dir una societat uniforme. Volem, lògicament, que tothom mantingui –només faltaria– la seva identitat. Però el que no volem, lògicament, és una pluralitat de societats. El que no volem és compartimentar el país, i que cadascú segueixi per la seva fita sense un objectiu i una fita comuna.

Què més representa? Doncs representa un altre element important, i és el lideratge que està exercint en aquests moments el Govern de la Generalitat en matèria d'immigració. Lideratge que té fites importants: el fons estatal en el seu moment negociat amb el Govern de l'estat –aprofito per reclamar el seu manteniment des d'aquest faristol–, que té també la fita del Pacte nacional per la immigració, i d'aquest Projecte de Llei d'acollida. A més a més, explota al màxim el contingut del nostre Estatut d'Autonomia, i espero a més a més que amb la negociació que en aquests moments s'està fent de la Llei d'estrangeria encara puguem anar, si és possible, més enllà. Reconèixer a més a més la tasca de la [#] i del món local, i em sembla que és un element identitari; no es va en contra ni es trepitja el món local, al contrari. I a part de tot, representa, per últim, una inversió de futur. En definitiva, és un instrument clau, un instrument que més enllà de les visions maniquees que algú ens intentava oferir aquest matí, constitueix una porta fonamental d'entrada i integració d'aquest país.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Senyor Domingo [#]. Té un minut. Sí, de fet té un torn de, si vol... Pot incorporar-ho tot. Tres minuts exactes.

El Sr. Domingo Domingo

El... Quería, en primer lugar, pedirle rigor, puesto que yo no he calificado de «nazi» esta ley; mire el acta de sesiones. A lo mejor traía escrita su intervención anteriormente y pensaba que lo iba a decir. No lo he dicho. Ha dicho que era [#] el señor Domingo. Le quiero decir que le pido rigor en este sentido. He hablado de día negro, y realmente lo considero, que es un día negro.

En todo caso, sí que, evidentemente, usted al que no ha escuchado ha sido a mí. Porque si plantea en esos términos su intervención, está confundiendo a la sociedad. Yo no hago uso partidista de la inmigración, entre otras cosas porque no soy inmigrante, soy de aquí, igual que usted. Desde luego, quien beneficia a determinados colectivos y los retribuye y los subvenciona para conseguir determinados réditos partidistas es usted y su secretaría, la secretaría de inmigración; no nosotros. Es decir, ustedes pagan por conseguir adhesiones. Nosotros, no. Esa es la gran diferencia.

Mire, aquí la ley de acogida parte de un planteamiento equivocadísimo, que es que ustedes consideran que Cataluña es un estado. Y ustedes intentan cohesionar la sociedad en una lengua. Mire, ¿sabe cuál es la lengua minorista [#] en Cataluña? El aranés. Según su teoría, aquí todos tendríamos que empezar a hablar aranés, puesto que realmente es la lengua en mayor peligro de extinción en Cataluña. Éste no es el tema. Estamos hablando de derechos de ciudadanos. Y yo lo único que le planteo, y escúcheme, y escúcheme bien, el derecho de opción lingüística también para la inmigración, la posibilidad de elegir. Dejen ustedes a los inmigrantes que hablen. No les den ya el plato cocinado, con una determinada receta, en función de sus intereses identitarios, pero no en función de los intereses de los inmigrantes. Porque los inmigrantes tienen fundamentalmente movilidad, movilidad en toda España, y a ustedes eso no les interesa. Pasan de ello. ¿Saben? Yo soy de un grupo marginal en este Parlamento; pero usted lo es en el Congreso de los diputados. Tenemos tres diputados de 135 diputados, y ustedes tienen tres de 350. No venga dando lecciones. No puede. En el ámbito en el que se enmarca la inmigración desde luego usted es...

Fitxer 23

...inevitable que nosotros i si yo hablé y dije que evidentemente la lengua de integración en España, me refería a España, es castellano, es porque es una obviedad. La lengua común aquí sí la que conocen todos los españoles es el castellano, la lengua común en catalán es un invento que ustedes tratan de forzar y meter en este proyecto de ley diciendo que es el catalán, cuando eso, las estadísticas cantan, saben que no es verdad. Así que rigor, seriedad y desde luego no deforme. Yo no le calificaré con las palabras gruesas que usted ha calificado. Solamente le pido que lea los discursos y los escuche, a lo mejor con un tono apagado, el tono que me provoca realmente una ley que me repugna.

El president

Senyor Rafael López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyor Bosch, jo crec que vostè té un doble problema, i perdoni que li ho digui així, té un problema de comprensió lectora quan llegeix el que diu la legislació de la Comunitat Valenciana, ja ho explicaré, perquè quan llegim la legislació, hem de llegir llei i decret d'aplicació. I li recomano que no parli de la Comunitat Valenciana amb aquest cert to despectiu que a vegades el seu grup fa, més que res, perquè la Llei d'acollida i integració i el pacte a la Comunitat Valenciana està fet amb pacte amb totes les entitats d'immigrants i parla, sí, però jo no he utilitzat, senyora consellera, el to matusser. Jo he defensat una posició absolutament lògica que és el marc de tota la Unió Europea i repeteixo el mateix argument: és absurd plantejar una llei, una llei que primer és una llei d'acollida, de primer acollida per a menors de 16 anys, és a dir, la limitació absoluta és absurd, i després que aprofita per a crear una agència.

I la nostra preocupació de l'agència no és una preocupació menor, i algú em deia, fent broma entre els passadissos, sí, serà una agència d'immigracions, de la gent potser del seu partit que immigrarà cap a l'agència, perquè, sap què diu la memòria econòmica? Que l'agència tindrà, al 2015, 7 milions d'euros, 1.164 milions de

pessetes, l'agència. Vostè creu que és lògic? Vostè creu que nosaltres podem donar recolzament de primera a una llei que no parla d'integració, quan no hem plantejat, perquè si haguéssim vingut amb una llei, si el senyor secretari d'Immigració hagués vingut a aquest Parlament i ens hagués dit, escolteu, primer, la Llei d'integració de Catalunya. Perfecte, haguéssim parlat, haguéssim tingut aquestes consideracions que vostè ha considerat, però no, el primer que han fet és una Llei de primera acollida. Nosaltres diguem: no té sentit. És començar la casa per la teulada.

Però, escolti'm, vostè pot fer la crítica al Partit Popular que sempre és rendible i sempre quan parla a fora, doncs, per a la seva parròquia, doncs, podrà tenir un cert interès, però no ho diguem nosaltres, ho diu... S'ha mirat la memòria? Quantes entitats diuen que no té cap sentit? No sé si també dirà que és matusser, el que diuen aquestes entitats.

Després, respecte a l'àmbit lingüístic. Catalunya és bilingüe, perquè la gent, els catalans i les catalanes són bilingües. Sap el que passa, que si no al final fem aquesta trampa que al final resulta que el castellà no existeix i que els castellanoparlants de Catalunya no existeixen, són invisibles, perquè existeix una llengua que és la llengua vehicular o com li vulgui dir, que és el català, i després una multitud de llengües, entre les quals hi han 3 milions i mig de persones que han aparegut per allà i que parlen castellà. La identitat de Catalunya, el que ens identifica és que som bilingües. Altra cosa no confongui identitat amb fet diferencial. I el que nosaltres diem: escolti, i a més també li demano que ens escolti. Jo he dit: si el que volem és negar la identitat de Catalunya, ensenyem només castellà. No ens trobarà aquí. Si el que volem és crear nacionalistes, com li deia abans, i patriotes, ensenyem només català. Si el que volem és crear persones lliures, ensenyem les dues, que és el que diu precisament la Llei – acabo, senyor president- la Llei de la Comunitat Valenciana.

I ens trobarà en el dia, clar que ens trobarà. Ens trobarà, si afegim la integració, ens trobarà si afegim altres tipus d'acollida, ens trobarà si el que fem, i li recordo que l'àmbit econòmic no només ho critiquem nosaltres, que ho critica l'informe, el propi informe de la Generalitat de Catalunya, si el que fem a l'àmbit econòmic és donar més

pes a les polítiques d'integració i a les polítiques d'acollida i menys pes a agències que es puguin crear per a alguns interessos, diguem, si em permet l'expressió, obscurs.

Gràcies, senyor Bosch. Senyora consellera. Senyor president.

El president

Senyor Bosch, té la paraula.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats. Intentaré respondre un minut i mig per a cadascuna de les dues esmenes a la totalitat. Miri, el senyor, el senyor Domingo, del grup de Ciutadans – Partit de la Ciutadania, primera que l'haig de rectificar perquè també ha fet una errada des d'un punt de vista geogràfic i perquè ha situat fora de Catalunya dues poblacions que totes dues són en aquests moments a dintre de Catalunya. Suposo que li ha fallat, doncs, el subconscient.

Però, en tot cas, li reitero aquelles declaracions que vostè feia. Any 2009, fa pocs mesos, diu: «Los socios del Gobierno catalán ignoran que Cataluña forma parte de España», sobretot deixem-ho, deixem-ho assentat, forma parte de España, «y que el castellano tiene un potencial integrador superior al catalán». Per tant, no és cert, o com a mínim no s'ajusta a la realitat, el que vostè afirmava en la seva intervenció, que vostè hagués fet aquesta proposta en el marc d'una proposta d'àmbit estatal. Per cert, faig un parèntesi, com pot suposar, l'interès que té el nostre grup parlamentari per tenir una presència numèricament superior en el Congrés de Diputats inferior, ai, no, en el Congrés de Diputats espanyols, la veritat, doncs, per a nosaltres no és important. El que volem tenir, lògicament, és una majoria en aquest país i el que volem fer, més que no pas nacionalitzar des d'un punt de vista espanyol, que és el que vol fer vostè, el que volem fer és que aquest país tingui un Estat propi.

Però això no forma part d'aquest projecte de llei. Aquest projecte de llei el que preveu, i vostè ho sap perfectament, i si no s'ho llegeixi a l'articulat i no només l'article novè que fa referència al tema lingüístic, el que preveu aquesta llei és fer que les persones que arriben a casa nostra puguin disposar d'eines suficients per a la seva acollida.

El Grup Parlamentari del Partit Popular ens comentava o tornava a reiterar el tema de perquè no hi ha inclòs el tema de la integració. Doncs bàsicament perquè entenem que la peça substantiva, la peça important d'aquí és precisament la primera acollida. Hi han aspectes que ja estan regulats i estan regulats per lleis des d'un punt de vista sectorial. Però, una de les peces fonamentals i que a més a més s'estan aplicant molts ajuntaments i entitats al nostre país és precisament la primera acollida. I el que vol aquest projecte de llei és universalitzar allò que estan fent al territori, donar-li una coherència des d'un punt de vista de país i en definitiva garantir l'accés universal de les persones nouvingudes. Aquest és el nostre projecte. Si en el futur s'haurà de desplegar d'acord amb allò que diu el Pacte nacional per la immigració, un projecte de llei que reguli la integració o altres, doncs, ja ho veurem.

Reitero també la crítica que li comentava abans, que no era una crítica a la Comunitat Valenciana, que diu vostè, o el País Valencià, és una crítica al Govern de la Generalitat Valenciana i li reitero: llegeixis el projecte de llei que va aprovar el Parlament de les Corts Valencianes, no deixa de ser un llistat, una nòmina de bones intencions. Al darrere, al darrere, no hi ha actuacions que fomentin ni l'acollida ni la integració i repeteixo és tracta pràcticament de paper mullat.

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats.

El president

El senyor Cleries, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Senyora consellera. Diputats i diputades. Representants d'entitats que ens acompanyen de col·lectius. Secretari d'Immigració. Membres de la Secretaria d'Immigració. Des de Convergència i Unió, precisament el 19 de desembre passat, ens vam afegir a la signatura del Pacte nacional per a la immigració, hi vàrem participar, vàrem fer aportacions, varen ser en bona part acollides i amb lleial correspondència el vàrem signar. I precisament ara ens trobem amb un d'aquells fruits que havia d'arribar d'aquest pacte que també arribar fruit,

evidentment, i amb un caràcter superior de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, perquè el seu article 138.1 ho reconeix.

I aleshores, avui, escoltant les esmenes a la totalitat ens sorprèn pel Partit Popular, doncs, que ens vinguin a donar lliçons d'acollida i d'integració, quan han presentat un recurs a l'Estatut o quan per exemple han presentat un recurs en un tema bàsic per la integració com és l'autorització i resolució dels permisos inicials de treball. Són elements en els quals si vostès volen complir amb el poble de Catalunya, poden complir traient aquests recursos, que és la primera lliçó que ens poden donar, i aleshores poden venir aquí a parlar d'acollida i d'integració.

Després, tan partit Popular com Grup Mixt quan ens parlen aquí el que es nota que els dol és el perfil que té la nació catalana de terra d'acollida de sempre i això a vostès els trenca el seu discurs i els sap greu. Vostès volen dividir la ciutadania, nosaltres volem fer un sol poble. Nosaltres sempre hem volgut que l'acollia sigui un dels nostres trets característics nacionals. I la prova d'això és que hi posem el més íntim del nostre ser, del nostre ser com a país, la nostra llengua especialment i la nostra cultura a l'abast dels nousvinguts. És la prova més clara de la capacitat d'acollida dels catalans i catalanes. No volem una llengua catalana per a uns quants, volem que segueixi sent el que sempre ha estat: vehicle de comunicació, d'integració, de cohesió, de fer comunitat. No volem el català com una llengua tancada pels de casa, volem que sigui la llengua de tots els que fan de Catalunya casa seva, una casa acollidora que és la catalana.

Malgrat els entrebancs que hi pugui haver, no hi ha res que pugui aturar la voluntat de mantenir viva una llengua. I avui, en aquest hemicicle, en aquesta sala que va estar tapiada tants anys, sentir segons quines coses fa mal a les orelles, perquè no només volien tapiar la sala, sinó que volien tapiar la nostra llengua. I sentir segons quines coses fa mal a les orelles. Quan algú ha parlat de fanatisme, jo li demanaria que es mirés el vídeo de com ha intervingut aquí aquest matí i veurà on ho havia fanatisme en algunes afirmacions que s'han dit.

El nostre grup no ha presentat esmena a la totalitat a aquest projecte de llei amb coherència a la nostra signatura del pacte i perquè hi veiem coses positives, però

també, evidentment, no el subscriuim al 100 per cent. Intentaré explicar quines són aquestes diferències que hi veiem. En primer lloc, igual que quan des de convergència i Unió presentem una proposició de llei, nosaltres volem que hi hagi debat i creiem que hi haurà una ponència que podrem fer esmenes i és el que farem. Nosaltres ja varem dir en el procés de debat en el Pacte que per a Convergència i Unió cal la participació decisiva de la Generalitat en col·laboració amb els ajuntaments en el procés d'avaluació de l'esforç d'integració dels nousvinguts al nostre país, a la nostra societat. I per avaluar aquest esforç caldrà tenir en compte el coneixement de la societat d'acollida, la inserció laboral i el coneixement en primer lloc de la llengua catalana. I tot això en cap cas comportarà cap restricció de l'exercici dels drets socials.

I per tant, tot això sí que ho trobem recollit en aquesta llei i per tant això ens anima a participar-hi. En els principis bàsics de la política d'integració d'immigrants de la Unió Europea hi consta que la integració és un procés bidireccional i dinàmic d'ajustament mutu per part de tots els immigrants i residents als Estats membres. I en aquest cas cal dir que a Catalunya les actuacions de la mateixa societat civil i de les administracions envers la integració han estat del tot imprescindibles per aquest exemple de convivència que és el país. A Catalunya hem construït una societat de convivència on sabem valorar la diferència. Hi ha alguns que viuen malgrat la presència dels altres, alguns viuen malgrat la presència dels altres, és la tolerància. Aquest no és el model de Catalunya, nosaltres volem i hem volgut viure amb els altres, practicant la convivència, aquest és el nostre model. I aquest projecte de llei presenta un servei de primera acollida que ens sembla bé, que creiem que s'ha de reforçar donant aquestes competències lingüístiques bàsiques, donant el coneixement de la societat catalana, les nostres normes jurídiques principals, coneixements laborals i d'estrangeria, que doni, com diu la llei, autonomia a les persones immigrants.

Però, en canvi, creiem que per la restricció de recursos econòmics parlar de programes d'acollida especialitzada no hi estem tan d'acord. Nosaltres creiem –i aquí hi farem esmenes– nosaltres creiem que no hi ha recursos per fer un tema tan ampli, creiem que cal fer una bona primera acollida, que és al que crida aquesta llei, i altres coses, les hem de fer generalitzades pel conjunt de la població. Per què hem de fer

guetos i això els ho expliquem als immigrants, si han estat acollits, si ja formen part de la comunitat? Nosaltres el que volem precisament és una bona acollida, posem-hi aquí els recursos i després, amb això, amb aquesta acollida, ja formen part de la comunitat, van fent el seu procés i en els processos d'informació en temes de treball, en temes de salut, en temes del que vulguin, ja anirem fent-los més partícips, però amb el conjunt de la societat.

A nosaltres el que ens fa por és el finançament. Primer, es donen competències als ajuntaments. Ja ho hem dit que nosaltres era el nostre principi, fer-ho conjuntament amb els ajuntaments, però cal garantir els recursos pels ajuntaments. Si no garantim aquests recursos, els estem passant noves competències i els estem ofegant. Per tant, nous recursos

Fitxer 24

...pels ajuntaments. A nosaltres també ens fa patir tot el tema del finançament del que preveu aquesta llei, perquè la memòria econòmica no ho deixa ben recollit.

Un altre aspecte. La Taula de ciutadania i immigració, hi estem d'acord, un element col·legiat de participació, però aquí coincidirem amb altres afirmacions que s'han fet, creiem del tot inadequat la creació d'una agència de migracions de Catalunya, una cosa és el nom, que tampoc ens sembla encertat, però el que no pot ser és que la mateixa Administració desconfii de l'Administració. Si hi ha una secretaria d'immigració, per què hem de crear més organismes? Fem una llei, i ja creem un altre organisme. Hi ha la tendència –per això es deu dir tripartit– a triplicar els organismes i els càrrecs de confiança, i això no pot ser, no pot ser tants càrrecs de confiança, tants organismes. Nosaltres creiem que tot això ho ha de gestionar la Secretaria per la immigració.

En aquests moments de crisi cal polítiques d'austeritat, i vostès sempre tenen la tendència a fer créixer els costos d'estructura d'administració i vol dir menys recursos per arribar a la gent. Per tant, nosaltres, menys estructura. Alguns volem l'autogovern per construir societat, altres volen autogovern per construir administració i dirigisme.

Creiem que hi ha d'haver més autogovern per fer més societat. Per tant, nosaltres també esmenarem aquesta part.

Hi ha un tema que tampoc hi consta, a la llei, que és parlar de drets, però també de deures. I també ens agradarà introduir-hi més el tema de deures. Jo, aquest cap de setmana quan m'ho estava preparant, vaig trobar un text d'en Gandhi, de l'any 1947, quan es preparava precisament l'articulat de la Carta dels drets humans, ell va fer una carta al director general de la UNESCO, i Gandhi deia: «De la meva ignorant, però assenyada i sàvia mare, vaig aprendre que els drets que om pot merèixer i conservar provenen del deure ben acomplert.» Dit altra forma, només tenim autoritat moral per a reclamar drets si som capaços de complir deures. I, per tant, en aquesta llei també hem de parlar de drets i de deures.

Com hem dit, des de Convergència i Unió oferim la nostra força política per obtenir consens. Ens agradaria que en aquesta llei hi hagués consens, no sé si l'aconseguiem o no. Amb el pacte hi va haver un consens força ampli, no total, però un ampli consens. Nosaltres creiem que hi ha unes bones bases, però també he citat alguns dels aspectes que creiem que cal esmenar, però per nosaltres és vital que Catalunya segueixi sent catalana, que aquesta és la nostra característica, som una nació, som una nació oberta, s'ha dit, es parla català i castellà. Escolti, jo, molts caps de setmana vaig amb *hermandades rocieras*, o bé entitats de tot tipus i es parla català i es parla castellà, i tot ens entenem, però també hem de donar el català com un instrument del que és, i que a alguns us sap greu que sigui així, que és un element d'integració, de sentir-se ciutadà amb plenitud en aquest país. I nosaltres treballarem, tant de bo en consens amb les altres forces polítiques per seguir fent de Catalunya un sol poble i on les persones ens sentim ciutadans, perquè també tenim drets, però exercim els nostres deures.

Gràcies.

El president

Té la paraula la senyora Consol Prados en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

La Sra. Prados Martínez

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats una salutació especial al secretari d'Immigració, al personal de la Secretaria d'Immigració i també algunes entitats que encara ens acompanyen, malgrat que hem partit el debat amb el migdia, pel mig.

Bé, avui comencem aquesta tramitació del Projecte de Llei d'acollida –perdo, també una salutació a la senyora consellera Capdevila–, comencem avui, com deia, la tramitació parlamentària del Projecte de Llei d'acollida de les persones immigrades i retornades a Catalunya, però no és un procés que comencem fa poc, sinó que fa molt de temps que es ve treballant, i amb la participació no només de les persones més vinculades a la secretaria, sinó també per part d'entitats i diferents associacions, i el món local, i etcètera.

Jo he de dir, després del debat que hem anat seguint que, la veritat, ens sembla bastant penós que simplifiquem el debat només entorn de la llengua i la identitat, sobretot perquè jo crec que estem fent un debat que hauria de ser..., o hauríem de tenir molta consciència que és molt més important del que potser ens pensem, i limitar-ho només a l'aspecte de la llengua, jo crec que queda bastant coix o bastant buit. I faré algunes referències a altres aspectes que, almenys, per nosaltres ens semblen totalment importants.

Per començar, aquest Projecte de Llei té dues referències fonamentals, que ja s'han dit avui, aquí, una és l'Estatut i l'altra és el Pacte Nacional per la Immigració. L'Estatut és un pacte polític, ho diem sempre, sobretot ho diem a l'hora de dir «sí ho hem de fer», però encara que ho diguem menys també has d'assumir les nostres responsabilitats, l'Estatut també has d'assumir les responsabilitats que tenim a l'hora de donar resposta als reptes que tenim com a país, i l'article 138 deixa clar que també és un repte per Catalunya en aquests moments, i per tant, que tenim competències en matèria d'immigració.

És evident que les competències en matèria d'immigració n'hi ha algunes que són compartides, d'altres no les tenim, i d'altres són exclusives, com és el cas de la integració. És més, en matèria d'immigració sempre hem apostat i defensem que ens

hauríem de posar molt més d'acord amb una política d'immigració comuna a nivell d'Unió Europea, o sigui, que encara hauríem d'anar una mica més enllà i superar els estats, sinó a nivell d'Unió Europea. En qualsevol cas, aquesta llei també té la seva referència en l'Estatut que, com dic, també l'Estatut ha d'assumir les nostres pròpies responsabilitats.

I l'altre gran referent, ja s'ha explicat, és el Pacte Nacional per la Immigració, que vam firmar el desembre del 2008, pacte que vam firmar forces polítiques, no totes, agents econòmics, agents socials, un pacte que és impulsat pel Govern i que intenta i que vol i que finalment ho vam aconseguir, el fet de posar-nos d'acord en la gestió de la immigració –posar-nos d'acord en la gestió de la immigració– que em sembla fonamental. Posar-nos d'acord en el model d'integració, i també dissenyar les mesures adients per a la seva bona gestió. A més a més, és un pacte que s'adreça a tota la població, perquè la immigració és una transformació a nivell de tota la població, que necessitem respostes per a tota la població, a nivell de tota la societat. Un pacte que ha volgut primer conèixer què ens ha passat en els darrers anys, també escoltar la gent, i sabent què ens ha passat en els darrers anys i què diu la gent, donar les respostes adequades. La llei d'acollida és una d'aquestes respostes, el que ens ha passat en aquests darrers anys i el que la gent ens està demanant. Per tant, desenvolupament de l'Estatut i desenvolupament del pacte.

És evidentment que els dos grups que presenten esmena a la totalitat no van signar el pacte, és clar que són coherents amb el seu posicionament respecte al pacte, però jo crec que incoherents davant la realitat que tenim en el nostre país, perquè en el tràmit parlamentari es poden presentar esmenes; ara, presentar una esmena a la totalitat vol diguem-ne, per mi, vol dir que és tancar els ulls a la realitat que tenim en aquests moments en el nostre país, és no afrontar els reptes, o potser és que volen continuar sense comprometre's per poder fer política de la immigració i sense donar les respostes ni adequades ni coherents que són precisament les que necessitem en aquests moments. O també aquesta esmena a la totalitat per part de Ciutadans, és per continuar capficats en l'element d'identitat, que són vostès els que fan aquest debat, i tots s'ho miren des d'aquesta desconfiança la qual cosa és bastant lamentable.

Bé, en els darrers anys Catalunya ha sumat més d'un milió de persones, persones immigrades en menys de deu anys, estem parlant en menys de deu anys. Una immigració que és econòmica, un creixement econòmic que hem experimentat i, per tant, que necessitava aquest increment de treballadors i treballadores que el país no ha pogut assumir i, per tant,, de persones que ens han vingut aquí a casa nostra. Però ha estat una immigració accelerada i una immigració nombrosa que ha provocat tota una sèrie d'impactes a nivell social, econòmic, demogràfic, i també impacte sobretot als nostres barris, que és allà on conviuen les persones.

Jo crec que el que hem de dir claríssim i fort, és que Catalunya és diversa i ho serà per sempre més. El pacte així ho deixa clar, Catalunya és diversa i ho serà per sempre més. Assumir-ho és començar a governar, a governar aquesta realitat que és la que tenim avui dia.

Jo crec que el Govern té clar que cal actuar i on ha d'actuar, que és una realitat en què cal governar en benefici de la convivència i la cohesió, que és el principal, és el més important, governar la immigració, aquesta realitat en benefici de la cohesió i de la convivència. I és per això que es va fer el pacte i és per això la Llei d'acollida i és per això l'acollida a les escoles, i és per això la integració en els barris, que és on es dóna o no la convivència. Per tant, aquesta Llei d'acollida no s'entendria sense la resta d'actors. Podem estar d'acord amb el senyor López que necessitem polítiques d'integració, perquè ja s'estan fent, aquestes polítiques d'integració. És més, com es mesura la integració? Com mesurem la integració? Les polítiques d'integració, en tot cas, són per a tota la població, actuant a les escoles, actuant a les escales, actuant en els barris, i així el que el Govern també té claríssim.

El Projecte de Llei d'acollida respon a l'objectiu estratègic d'una integració en positiu. Cal invertir en integració i, a més jo estic convençuda que els ciutadans i les ciutadanes també així ho consideren. Perquè invertir en integració, és benefici per a les mateixes persones, perquè tenen més recursos i més feines per funcionar en societat. Invertir en la integració també és en benefici de tota la societat.

Què pretén? *Tres en uno*, no? La cohesió a través de l'autonomia de les persones, la igualtat d'oportunitats i la mobilitat social. Sense aquestes tres coses, la societat se'ns

pot trencar, i per això és fonamental que aquesta llei inverteixi en això, a través del servei d'acollida que ha de ser forçosament un servei en xarxa i comptant, sobretot, amb els ajuntaments que són els principals protagonistes, perquè són els que gestionen la quotidianitat, el dia a dia de les persones. I, és cert que els ajuntaments, que des de fa molt de temps estan fent ja acollida, que no és ara que comencem a fer acollida, sinó que ja fa molt de temps que s'està fent acollida, aquí hem d'aprofitar per reconèixer el paper tan fonamental que tenen en els processos d'integració i d'acollida els ajuntaments, i també que segurament requeriran els recursos per tirar endavant aquestes compareixences, perquè estic convençuda que no voldran més competències si no tenen els recursos per tirar-les endavant. A més a més, acollida que vam començar a fer des de fa temps, i, a vegades, i sobretot al començament en solitari. No comencem ara a fer acollida, jo crec que ho hem de reconèixer, i aquest projecte de llei també és una oportunitat per recuperar tota l'experiència del món local, que és molta i que és molt positiva, i també per reivindicar que els ajuntaments també són Govern de Catalunya i, per tant, aquest treball d'acollida en xarxa.

Bé, autonomia, igualtat, mobilitat, a través de què? De la formació lingüística, la comunicació fonamental per viure en societat. La llengua, les llengües mai poden ser element de confrontació, i aquí hi ha algun grup que el pretén precisament és això, utilitzar la llengua per a una confrontació. Anem malament. Vull fer un aclariment, coneixements lingüístics en les dues llengües, comencem pel català, sí, prioritzem el català perquè és la nostra llengua, és el nostre patrimoni, és una invitació a les persones que viuen amb nosaltres que també s'incorporin en aquest patrimoni nostre.

Formació en el coneixement del país, que qui ha parlat del Guifré el Pilós ha estat el senyor Domingo, estem parlant de coneixement de l'entorn, de coneixement dels drets, dels deures, dels serveis, de com funciona el país, de com funciona una ciutat. Hem d'exigir, però si exigim primer hem d'explicar. I formació ocupacional, la feina és un element d'integració fonamental.

Vaig de pressa. L'acollida –vull fer un aclariment, que quedi molt clar– en cap cas condiciona l'accés als serveis. Això també s'ha dit aquest matí aquí, i ho hem de deixar ben clar, en cap cas condiciona l'accés als serveis. Jo crec que no ens podem

permetre tenir una bossa de ciutadans i ciutadanes que quedin al marge, no ens podem permetre fractures socials, i el que sí que és positiu per a tota la societat és que la gent que viu aquí, que paga els seus impostos aquí, que els seus fills i filles van a l'escola d'aquí, se sumi a un projecte col·lectiu, se senti part, no se senti exclosa. I amb això jo no parlo d'identitat, perquè identitat cadascú pot tenir la seva o les seves identitats. Sí que parlo de la capacitat d'identificar-se i, fins i tot, d'implicar-se en una societat on pot contribuir-hi i de la qual pot rebre.

En definitiva, el que volem amb aquesta Llei d'acollida és donar les eines i els instruments, invertint en integració perquè tinguem una societat cohesionada i en convivència.

I és per això que rebutgem evidentment les esmenes a la totalitat.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa té la paraula el senyor Jordi Miralles.

El Sr. Miralles i Conte

Gràcies president. Consellera, secretari d'Immigració i l'equip que treballa a la secretaria i la benvinguda també a les entitats, associacions i sindicats que estan aquí presents. I voldria començar amb aquest agraïment, perquè entre els presents hi ha una persona que és diu Faty, i que un dels intervinents que hi ha hagut aquesta tarda ha dit i ha repetit que avui era un dia negre, doncs el company Faty és el representant de l'Associació de Senegalesos a Catalunya, que és negre, com poden veure. No diré que serà amb aquell llenguatge d'ell, ranci, cap al senyor Faty serà un dia blanc avui...

Fitxer 25

...però, a més, ha dit una altra cosa, ha dit una altra cosa molt preocupant, i és que la seva opinió «*era de los que estaban en el andamio*». Que sàpiga que el senyor Fathy[#] és dirigent de Comissions Obreres, de la construcció, *de los que se suben al*

andamio. Giri's, miri-li als ulls i vejam si pot mantenir les opinions insultants que ha dit vostè abans.

I no és una llei de colors, és una llei molt important –una llei molt important. És una llei de denominació d'origen, perquè és una llei que respon al que és Catalunya, al que ha estat, al que és i continuarà sent: una terra d'acollida. Denominació d'origen del que és el catalanisme modern.

És una llei important? Sí, molt important. Primer perquè reconeix una realitat, ho han dit altres persones que han intervingut, en els darrers deu anys a Catalunya han vingut quasi 1 milió de persones novingudes. Si no m'equivoco, unes dues-centes en el mateix període a Astúries, eh?, una realitat radicalment diferent. I, per tant, en aquests anys en el nostre país s'ha fet acollida fent realitat una cosa que el mateix Estatut d'autonomia de Catalunya que vam aprovar diu i que em permeto llegir: «Catalunya s'ha anat fent en el decurs dels temps amb les aportacions d'energies de moltes generacions, de moltes tradicions i cultures que hi han torbat una terra d'acollida.» això diu el nostre Estatut, i, per tant, reconeix una realitat. En segon terme perquè legisla una necessitat, una necessitat que és part, com deia abans, del nostre catalanisme, d'una societat que acull i que entitats, associacions, sindicats i ajuntaments han impulsat i que potser s'hagués hagut de fer abans. Però, en tot cas, legisla sobre una necessitat. Desplega l'Estatut, és un dels preceptes de l'Estatut, i desenvolupa també un acord: el Pacte nacional per a la immigració.

També inicial el tràmit en un moment polític molt important: hem assumit les competències dels permisos de treball, una cosa molt important que hi ha gent o que menysté o simplement continuen mantenint-hi un recurs. I, per altra banda, també, i això crec que el senyor Amorós, la senyora consellera en seran conscients, d'una satisfacció que jo pugui expressar avui aquí, i és que fa pocs dies Comissions Obreres s'ha incorporat al Pacte nacional per a la immigració. Per tant, un moment polític també important.

També amb alguna situació que a nosaltres ens preocupa en un moment en el qual hi han modificacions o propostes de modificacions de la Llei d'estrangeria en el Congrés de Diputats, que nosaltres som crítics, al nostre grup parlamentari som crítics aquí i

allà. Hi han coses que van bé, coses que acompanyem i algunes sobre les quals tenim no només dubtes, sinó que hi estem en desacord, i ho expressarem i ho estem dient allà on correspon.

I també és denominació d'origen perquè és la primera llei a Catalunya, però també a Espanya, d'aquestes característiques, independentment de les opinions que ha expressat el Partit Popular.

Què busca aquesta proposta de llei? Promoció de la igualtat, autonomia de les persones, igualtat d'oportunitats. Això és el que busca aquesta llei. No és una modificació puntal de la Llei de normalització lingüística, no ho és, no és això, estan obsessionats. No és un canvi, una addicional a la Llei de normalització lingüística; és promoció de la igualtat, autonomia de les persones i igualtat d'oportunitats.

I com es vol fer? Amb un servei universal de primera acollida que pugui garantir aquesta igualtat d'oportunitats i amb una paraula molt bonica que diu en el preàmbul, i és que d'un cop, a partir de l'empadronament, volem que els nostres veïns, veïnes i veïnes –potser tindrem alguna esmena–, que els nostres veïns puguin garantir dels mateixos drets i dels mateixos deures. Que bonic. I a això vostès presenten una esmena a la totalitat per l'obsessió del nacionalisme espanyol, que ho són. Però bé, la nostra societat catalana és diversa i com ho és, també té aquí en aquesta cambra, doncs, la seva representació.

Jo no entraré en els continguts que han donat els representants del Grup Mixt, però, en tot cas, sí, jo, com a militant de Comissions Obreres, més enllà de les opinions d'un exsecretari general, vull revaloritzar el paper de Comissions Obreres, perquè Comissions Obreres va ser el sindicat en la clandestinitat i en la transició que més va aportar a la qüestió nacional al nostre país, per als drets socials i per als drets nacionals. I ja en democràcia, sense llei d'acollida, el servei d'informació als treballadors estrangers ha fet un nivell d'acolliment que avui tenim la Catalunya com la que tenim també gràcies al CITE de Comissions Obreres. No ens vinguin amb un llibre d'una opinió d'un exsecretari general de Comissions Obreres per passar pàgina i dir-nos que hem d'aprendre d'unes paraules que vostè aquí ha llegit. Revaloritzar el

paper de la societat organitzada, del món del treball, del sindicalisme de classe i en especial de Comissions Obreres.

I sobre el Partit Popular, ja discutirem a la ponència. A mi el to del senyor López m'agrada molt més que el to del senyor García Albiol i les propostes a Badalona, molt més. Però, en tot cas, els temes del recurs contra l'Estatut d'autonomia de Catalunya crec que li fan perdre autoritat, no dic legitimitat, dic autoritat. I m'agrada més la línia del senyor López que la del senyor García Albiol, del populisme xenòfob que ha utilitzat a Badalona a les últimes eleccions municipals.

Aspectes de competències laborals, coneixement de la societat catalana i del seu marc jurídic, competències lingüístiques bàsiques, això és el que pretén aquest servei d'acollida universal, no siguin tant obsessius –no siguin tan obsessius.

I segurament com que debatrem de continguts, no només de llengua, jo estic molt satisfet, el nostre grup parlamentari, segurament ens trobarem, com va passar en el Pacte nacional per a la immigració, que no van signar, amb dues línies que hi han a Catalunya, a Espanya i a Europa sobre els temes de la immigració, els reptes de la immigració. Hi han dues línies de pensament que porten una manera de legislar: una que és que veuen les persones immigrades com a mà d'obra, aplicació d'estrangeria i drets si tenen nacionalitat. Una posició conservadora. I aquest projecte de llei va per una altre principi, que ho diu també en el preàmbul: el reconeixement de la ciutadania, que és la base del reconeixement dels drets i de l'exigència dels deures per a tothom. Ciutadania, drets i deures per a tothom, que és el que hi ha a la portada del Pacte nacional per a la immigració, un pacte per viure junts i juntes en la Catalunya d'avui.

I nosaltres estem satisfets perquè aquest projecte de llei està emmarcat per aquesta segona línia de pensament i de proposta per legislar.

I voldria acabar amb dues qüestions: la primera, el món local. No només el reconeixement, que és així, que és una realitat el que hem fet, sinó que l'article 5.4 parla de la subsidiarietat, que no és una paraula rara. Diu que això ho han de fer aquelles administracions més properes als ciutadans, ho diu, punt 4, article 5. Reconeix un fet, li dóna una competència: subsidiarietat. Per tant, el rol de les administracions.

I valgui aquest reconeixement a les administracions, també a les entitats, moltes d'elles, i al sindicalisme, que han fet en aquests anys acollida al nostre país i que ens ha permès que amb una presència de quasi 1 milió de nous veïns i veïnes la societat catalana amb noves contradiccions sigui una societat que vol generar la igualtat de drets, el conjunt dels deures i drets per a tothom i sobretot una igualtat d'oportunitats.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Acabades les intervencions, avisem per votar.

Senyor Domingo, em demana la paraula per quin motiu, si us plau. *(Veus de fons.)*

Perdó...

El Sr. Domingo Domingo

Múltiples alusiones.

El vicepresident primer

Té un minut.

El Sr. Domingo Domingo

En primer lugar, quería reconocer un error, efectivamente, cuando dije Amposta quería decir Vinaroz, señor Bosch.

En el caso de la intervención del señor Cleries, mire, en general en todas, permítanme que les diga que hay un cierto tono de perdonavidas que para algunos que somos hijos de emigrantes interiores es insufrible. Creo que hablar aquí de Cataluña de *terra d'acollida*, Cataluña es tan *terra d'acollida* como Madrid o la Comunidad Valenciana, no es más, también han recibido emigrantes de otras partes de España y del mundo y no presumen de ello.

Les leeré una cosa, una guía *d'acollida* que ha editado el Departament d'Acció Social i Ciutadania, *un tríptic*: «La llengua catalana com a eina és molt més efectiva que altres llengües en altres territoris per a la inclusió social. Així, per exemple, un marroquí o un equatorià que viu a Madrid possiblement li sigui més difícil de ser reconegut com a ciutadà més del país pel fet de parlar castellà, mentre que a casa nostra si parla

català, molt més fàcilment deixarà de ser estranger davant la percepció dels ciutadans.»

El vicepresident primer

Senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

Ustedes... –perdón, termino ya, señor presidente–, únicamente quiero decir que evidentemente esto se llama discriminación y cierto toque racista, por decirlo de alguna manera.

Y únicamente no confundan ustedes el fanatismo con la pasión, se puede ser fanático susurrando a los oídos.

El vicepresident primer

Senyor López, em demana la paraula per quin motiu?

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Per al·lusions a una persona que no és present en aquest hemicicle, el senyor García Albiol, un regidor del Partit Popular de Badalona, que se li han fet...

El vicepresident primer

Trenta segons.

El Sr. López i Rueda

...gràcies. Més que res perquè se li ha fet una acusació molt important que és de xenofòbia. Jo no sé si a vostè li molesta que el Partit Popular sigui una alternativa real de govern a Badalona, no sé si és això el que li molesta. Però, miri, nosaltres no hi ha cap divisió d'opinions, nosaltres estem molt més propers a una posició d'una immigració legal i integrada que a una posició de papers per a tothom, que és el que es veu que des del seu grup estan defensant.

Gràcies.

(Pausa.)

El president

Posem, doncs, a votació les esmenes a la totalitat del Grup Mixt i del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Atès que les esmenes han estat rebutjades per 16 vots a favor i 114 vots en contra, el projecte de llei continua la seva tramitació.